

hen til, men ligesom oversee det andet Kriterium for Skatteansættelse, nemlig Leilighed 3: Gyne eller Vilkaar, medens, efter Udvalgets Mening, Ligningscommissionen maa kunne komme til det Resultat, at, foruden den Stat, Vedkommende er ansat til efter sin Bedrift, maa han tillige kunne ansættes til Stat efter Leilighed og Vilkaar. Saafermt dette erkendes for rigtigt, vil det have til Følge, at Ligningscommissionen for Fremtiden ved den egentlige Næringsstats Ansættelse slet ikke behøver at tage noget Hensyn til den større eller mindre Formue, Næringsbrugeren driver sin Næring med, hvilket hidtil har været Tilfældet, om end kun i ringe Grad, saa at den, om hvem man vidste, at han med egne Midler drev en eller anden Næringsvei i Modsætning til den, om hvem man omvendt vidste, at han Intet eiede, kunde, naar disse Tvendes Bedrift stillede sig lige, f. Ex., naar tvende Haandværkere af samme Profession drev denne med lige stort Folkehold, bliin blev ansat til et Par Portioner højere Næringsstat end denne. Herved har tidligere ligesom fundet en Stat Sted efter Formue og Leilighed ved Næringsstatens Paaligning, men i et aldeles underordnet Forhold. Dette er der for Fremtiden ingen Grund til at vedligeholde, eftersom hiint Hensyn ved Hjælpestaten træder langt mere selvstændigt frem, og netop kommer i Betragtning som Gjenstand for denne Stat. At fastsætte en bestemt Grænse ved et bestemt Antal Portioner Næringsstat, hvormed der tillige skulde følge Ansættelse til Hjælpestat og i hvad Forhold, lader sig forøvrigt ikke i Almindelighed angive, da dette maa berøe paa saamange samtidigt medvirkende Aarsager, saasom om Vedkommende er gift eller ikke, og i første Fald, om han har en større eller mindre Familie at forsørge, om han forholdsvis beboer en større eller mindre Leilighed, paa Levemaade etc. At bedømme dette, er Resultatet af et umiddelbart Skøn, der grunder sig paa Totalindtrykket af de forskellige Momenter, som vel i det daglige Liv kunne gribes, men vanskelig kunne opregnes, eller behørigt betegnes i en Lov, eller angive den Betydning, der skal tillægges ethvert af dem i deres Forbindelse.

Ifølge alt Foranførte har Udvalget foreslaaet, med Undtagelse af den sidste Passus af § 1, at forene samme med den noget anderledes redigerede § 2, og at indsætte en ny § 2, hvis Hensigt det er at give en Veiledning for de Forhold, hvori ogsaa de Næringsdrivende have at deeltage i Hjælpestaten, uden dog i den Henseende at berøve dem, som skulle bringe Loven i Udførelse, fornøden Frihed. Det vil af det Hele skjønnes, at Udvalget — navnlig med Hensyn til Hjælpestatens fremtidige Udvikling til en væsentlig Ressource for Hovedstaden — anseer det for ønskeligt, at den formuende Deel af sammes næringsdrivende Borgere kommer til at tage en skæffelig Deel i Hjælpestaten, men at som Følge deraf den Andeel, Næringsbrugerne forlods skulle udrede gennem Næringsstaten, snarest muligt ned sættes fra $\frac{2}{3}$ til Halvdelen af det ordinære Fonds Underbalance.

Angaaende Indholdet af den 3die Paragraph, antager Udvalget, at det maa have afgjort Fortrin, at een og samme Commission paaligner de her omhandlede Statter, hvilket selvfølgelig maa skee samtidigt for begge Statter, forsaavidt vedkommende Næringsbruger egner sig for begge, og i eet Sæt Mandtalslister, som indeholder behørigte Rubriker for de 2de Statter. Det sees lettelig, at Skatteligningen derved vil blive langt mere eensartet, naar denne kan skee af een samlet Commission, end naar denne skal dele sig i 2de Sectioner, hvorved det bliver vanskeligt at undgaae, at der ikke indtræder Uligheder i Ansættelsen, og at denne medfører større eller mindre Ulemper. Det, som har foranlediget, at man har foreslaaet 2de Sectioner, hidrører væsentligst fra, at man har antaget, Arbeidet vilde blive vel byrdesuldt for en enkelt Commission. Men, hvorvel det ingenlunde skal nægtes, at det navnlig første Gang vil blive besværligt, anseer Udvalget det dog for aldeles nødvendigt, at det væsentligt udføres af de samme Mænd, da det er umuligt at give faste Regler for det Skøn, hvorpaa Ansættelsen kommer til at hvile, og altsaa Garantien ikke blot for en retfærdig og billig Bedømmelse, men tillige for en eensartet og principmæssig Fremgangsmaade alene er at søge i Personer. Naar dette antages,